

PE URMELE MATERIALELOR APĂRUTE

SE VA JUCA, TOTUȘI, FOTBAL...

În nr. 5290 al ziarului nostru a apărut o notă critică intitulată: „100.000 de lei pentru un teren impracticabil”, în care se arată că întreprinderea horticolă „1 Mai” din București a executat o lucrare de proastă calitate la stadionul aflat pe str. Morarilor, proprietatea asociației sportive F.R.B. Terenul de fotbal prezenta o serie de denivelări, porțiuni întinse lipsite de gazon și necomprimate. Într-un cuvânt, după reparațiile efectuate, terenul devenise impracticabil!

Zilele trecute, am fost chemați la stadion să asistăm la recepția provizorie a lucrării. Întreprinderea horticolă, în răstimpul de la apariția notei în ziar și până în prezent a terminat amenajarea, astfel că acum terenul se prezintă în cu totul alte condiții. Porțiunile cu gazonul rărit au fost brăzdate pe o suprafață de peste 1000 de metri pătrați, în alte locuri s-a semănat gazon din nou, s-au făcut unele cercetări privind nivelarea terenului și s-a compactat pământul cu un compresor mecanic. La recepția provizorie, „Horticola” s-a angajat să acorde și în continuare asistență tehnică asociației sportive F.R.B., pentru întreținerea terenului și să mai aducă unele îmbunătățiri privind gazonul și nivelarea pe alocuri. Începând de la 15 septembrie terenul va putea fi folosit pentru antrenamente, iar de la 1 octombrie pentru meciuri.

AVINTURI NESPORTIVE

La C.S.M. Sibiu există un jucător, Gheorghe Gheorghe, care se remarcă în echipă nu atât pentru jocul său bun, ci... pentru purtarea sa nesportivă. Așa s-a întâmplat și în meciul dintre Metalul Copșa Mică și C.S.M. Sibiu, disputat nu de mult la Mediaș, în cadrul „Cupei de vară”, când Gh. Gheorghe a fost eliminat de arbitru pentru lovirea intenționată a adversarului (palmuire). În ziarul „Sportul popular” nr. 5333, corespondentul nostru din Mediaș, Z. Rîșnoveanu, a amintit despre atitudinea nesportivă a fotbalistului sibian.

Duminea trecută, când C.S.M. Sibiu a jucat din nou la Mediaș, Gheorghe s-a dus la corespondentul nostru, Z. Rîșnoveanu, și l-a tras la răspundere: „Cum ți-ai permis să scrii despre mine?” După cum ne-a relatat corespondentul, Gh. Gheorghe a avut o mină care nu prevestea lucruri bune. Până la urmă nu s-a întâmplat, însă, nimic. Pe semne că Gh. Gheorghe și-a dat seama că e periculos să-și dea frîn... liber posibilităților sale nesportive, în prezența mai multor tovarăși, printre care și ciștea din conducerea echipei Gaz metan Mediaș.

„Avinturile” fotbalistului în cauză ar mai trebui temperate de către conducerea C.S.M. Sibiu.

PROPRIETARUL A FOST IDENTIFICAT

Cu promptitudine, am primit răspuns la articolul intitulat „Copiii nimănui”, apărut în ziarul nr. 5317. Se arată acolo, printre altele, că sala de sport din Lupeni nu putea fi reparată și amenajată corespunzător deoarece luni în șir au-și găsit proprietarul. În fine, acesta a fost găsit și încă... cu acte în regulă, așa că tovarășii din conducerea Clubului sportiv orășenesc Petroșeni ne aduc la cunoștință începerea lucrărilor. Deci, suma alocată în scopul renovării sălii, de către Consiliul regional pentru educație fizică și sport, va putea fi folosită din plin, spre folosul sportivilor din acest centru minier.

„CU TRICOURI DE ÎMPRUMUT”...

...se intitula o sesizare a ziarului nostru, referitoare la faptul că fotbalistii asociației sportive Minerul Șuor apăreau în competițiile oficiale echipați cu tricouri împrumutate de la asociațiile sportive Minerul Baia Sprie și C.F.R. Baia Mare.

Clubul sportiv orășenesc Baia Mare ne răspunde că situația se prezenta așa cum a fost relatată, din cauză că asociația respectivă a luat ființă la 23 septembrie 1966 și până la începerea competițiilor oficiale, la care și-a înscris sportivii, n-a avut posibilitatea să-și procure echipamentul necesar (!). În prezent, consiliul asociației a procurat echipamentul și materialele sportive necesare.

SUSȚINĂTORI?

Cu ceva timp în urmă, pe stadionul din Hunedoara, un număr de spectatori, chipurile susținători ai echipei locale de fotbal, s-au dat la acte de indisciplină. Ziarul nostru a publicat o notă prin care a înfierat manifestările acestor pseudoprieteni ai fotbalului hunedorean. Referitor la nota publicată, am primit un răspuns din partea clubului sportiv Metalul Hunedoara, în care se arată că au fost luate măsuri de preîntâmpinare a ieșirilor nesportive pe stadion, dar că ele nu au avut rezultat. În consecință, cei dovediți că au provocat dezordini au fost puși în discuția tovarășilor lor de muncă, în adunările grupelor sindicale și organizațiilor de tineret din secțiile respective. În plus, aceștia au fost „popularizați” la stația de amplificare a stadionului cu ocazia meciurilor de fotbal.

Sperăm că măsurile luate de clubul hunedorean să „taie poșta” celor turbulenți de a mai provoca în viitor dezordini pe terenul de sport.

În timp ce majoritatea celor criticați răspund ziarului și arată măsurile de îndreptare luate, mai sînt unii care tac chitic, folosind metoda strufului. Iată cițiva: A.S. Baia Sprie, C.S. Steagul roșu Brașov, Sfatul popular al raionului Olteu, Sfatul popular al comunei Cornu-raionul Cimpina, A.S. Record Mediaș, clubul Rapid București, F.R. Tenis de cîmp, I.L.R. Tg. Secuiesc, C.S.O. Sibiu, clubul Progresul București, C.S. Mediciu Tg. Mureș, clubul Dinamo București, Jiul Petroșeni, F.R. Atletism, clubul Olimpia București ș.a.

SUGESTII PRIVIND PREGĂTIREA ECHIPEI REPREZENTATIVE DE RUGBI

Evoluția nesatisfăcătoare a echipei noastre naționale în ultimele întâlniri cu Franța (1964—1966) stăruie încă în amintirea iubitorilor de rugby. Ultima partidă, mai ales, a creat impresia că atenția jucătorilor era îndreptată exclusiv spre „luptă” în sensul strict al cuvîntului (greșită pregătire psihologică?) fiindcă preocuparea pentru spectacol, pentru eficacitate, a fost ca și inexistentă. F.R.R. nu ne-a prea făcut cunoscute concluziile analizei sale asupra acestui joc, așa că nu putem ști dacă recomandările tactice au fost greșite sau dacă ele n-au fost urmate de către jucători. Oricum, este păcat că prestigiul ciștigat cu ani în urmă să fie întinat de comportări penibile sub toate aspectele (inclusiv cel al sportivității).

Am scris aceste rânduri cu gîndul la tradiționala învîntare cu Franța și la numeroasele meciuri internaționale intercluburi programate la toamnă. Este, cred, timpul să ne pregătim temeinic dacă dorim satisfacții depline în confruntările cu adversari de elită. Și exemplele care demonstrează că superioritatea rezultată din calculul hirtic a putut fi contracarată, sînt numeroase. Voi cita doar pe cel al selecționatei provinciei Waikato, desemnată ca primă adversară a celebriilor SPRINGBOKS sudafricani care efectuau — aureolați de performanțe excepționale — un turneu în Noua-Zeeelandă într-unul din anii supremației lor mondiale (1956). O pregătire pe baze științifice a unui lot de 30 de jucători timp de 6 luni înaintea jocului prin

ședințe comune numai o dată pe săptămînă, le-a permis neozelandezilor să ciștige cu 14—10, să doboare recordul de invincibilitate spre care ținteau sudafricanii și să le zdruncine în așa măsură încrederea în propriile forțe, încît, din cele 4 testmeciuri programate, aceștia n-au mai reușit să ciștige decît unul. Exemplul echipei Dinamo care a cucerit recent CCE, de o manieră care, după părerea mea, n-a fost nici măcar egalată de vreo altă echipă românească, în fața unor adversari tot atît

selecție ar putea fi: forma sportivă dovedită în meciurile de campionat, rezultatele controalelor medicale și ale probelor de control, dar mai ales pregătirea teoretică excelentă, care să permită atât încrederea perfectă a jucătorului în sistemul de joc al echipei naționale, cît și adaptarea rapidă la condițiile variabile de joc. Dar dacă în ceea ce privește pregătirea fizică și tehnico-tactică, accentul trebuie să cadă pe instruirea făcută la club, pregătirea teoretică și psihologică trebuie

balonul, încadrarea bună a purtătorului și pasa rapidă în scopul asigurării posesiei balonului.

3. Recîștigarea balonului printr-o perfectă sincronizare a deplasării jucătorilor în teren.

La acestea s-ar adăuga și altele, de exemplu cel al aglomerării adversarilor cu scopul dezaglomerării unei zone, în care atacul supranumeric poate utiliza ceea ce unii teoreticieni anglo-saxoni numesc „good ball”, adică „minge bună” în scopul imediat al realizării de puncte.

Fără a se pierde din vedere obiectivul principal care este elaborarea unei concepții tactice proprii pentru echipa națională, tendințelor actuale în evoluția jocului (ca: diversificarea combinațiilor de atac ale treisfeturilor, care au ca obiectiv imediat să poarte balonul astfel ca înaintașii să-l aibă cît mai repede în față pentru a putea reîntra în joc) li s-ar putea adăuga încă altele sau li s-ar putea aduce îmbunătățiri în funcție de specificul nostru și de lotul de jucători. În condițiile de pregătire propuse, numărul selecționabililor poate fi ridicat la 35—40, astfel ca eventualele indisponibilități ivite — pierderea formei sau accidentele — să permită înlocuirea jucătorilor fără urnări în ceea ce privește aplicarea concepției tactice a echipei.

Anticipînd, acesta ar putea fi și începutul jaloanelor caracteristice școlii românești de rugby, care ar putea să contribuie mai eficient decît pînă acum la progresul general al acestui sport în lume.

OPINII

de valoroși, ilustrează și mai bine că exigența (seriozitatea în pregătire) și pasiunea (perseverența) pot să ne ajute să reedîm victoriile care ne-au atras respectul și aprecierile laudative ale adversarilor noștri.

Este evident că edificiul marilor succese ale echipei naționale se construiește numai pe temelii solide ale pregătirii conștiințioase, multilaterale, puse la club. Aceasta presupune, cred, din punct de vedere organizatoric, nu numai elaborarea de către colegiul antrenorilor a unei linii unitare de instruire pentru fiecare categorie (care să nu piardă din vedere perspectiva), dar mai ales controlul permanent al realizării ei, de către antrenorul federal (pentru echipele din A) și de către membrii colegiului (pentru restul formațiilor).

Principalele criterii de

neapărat completată și perfecționată în decursul timpului, cu ocazia jocurilor de trial și a discuțiilor din cadrul analizei ce le urmează și la care jucătorii participă în mod obligatoriu. Discuțiile servesc la atenuarea diferențelor de concepție, explicabile dacă avem în vedere faptul că sportivii provin din echipe diferite. Ele permit să se cadă de acord asupra respectării principiilor tactice cele mai generale, lăsîndu-se cîmp liber fanteziei creatoare a jucătorilor în ceea ce privește mijloacele de aplicare.

Înșușirea următoarelor principii, cred, este minimumul necesar:

1. Asigurarea intrării în posesia balonului în momentele fixe prin sincronizarea perfectă a eforturilor jucătorilor.

2. Alergarea dreaptă cu

SE ÎNTREC CONSTRUCTORII DIN TR. SEVERIN

De curînd, cu prilejul „Zilei Constructorului”, numeroși locuitori ai orașului Tr. Severin, în bună parte constructori pe șantierul Sistemului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier, au putut urmări un bogat program sportiv dedicat acestei sărbători. În centrul atenției au stat întrecerile dintre sportivii asociației Energetica Tr. Severin și cei ai asociației Grăditei de pe malul vecin, din Iugoslavia.

Iată și rezultatele înregistrate în aceste întâlniri amicale: Energetica — Grăditea 2—2 (fotbal), Energetica — Grăditea 3—2 (volei) și Energetica — Grăditea 6—5 (sah). Cu viu interes a fost urmărită și partida de handbal feminin, în care și-au disputat înfrîntarea o echipă din Segarcea și formația Energetica Tr. Severin. Oaspetele au învins cu 11—5.

Au mai fost organizate atrăgătoare întreceri distractiv-sportive ca fuga în sac, cățărări pe frînghie ș.a.

M. FOCSAN — coresp.

REUȘITE „DUMINICI CULTURAL-SPORTIVE”

A intrat în tradiția asociațiilor sportive din raionul Vaslui organizarea duminicilor cultural-sportive. Astfel, în luna iulie au avut loc asemenea manifestări, printre altele, în comunele Costești și Muntenii de Jos. La ele au participat peste 300 de sportivi și artiști amatori, acestora adăugîndu-li-se mii de spectatori din comunele învecinate. La reușita acțiunilor inițiate de Consiliul raional pentru educație fizică și sport, și-au adus contribuția — ca de obicei — căminele culturale, organizațiile U.T.C. și unitățile cooperatiste care au asigurat condiții optime pentru desfășurarea întrecerilor.

Cei mai mulți participanți au înfrînt competițiile de volei, fotbal și atletism. Seara, echipele artistice au prezentat frumoase programe, îndelung aplaudate de cei prezenți.

V. VASILIU — coresp.

MOTO

ETAPA A II-a A „CUPEI F.R.M.”

Mîine dimineață, la ora 10, pe traseul de la Tg. Jiu cei mai buni motocroșiști din țară se vor întrece în cadrul etapei a doua a „Cupei F.R.M.”. De la start vor lipsi Petre Paxino și Otto Stephani care au plecat ieri în Franța pentru a participa marți la un mare concurs internațional în orașul Lagucpie.

Fotoreporterul nostru AUREL NEAGU vi-l prezintă — în imaginea alăturată — pe Ștefan Chișu (Steaua) urmat de Ervin Seiler (Metalul) surprinși la un viraj, pe traseul de motocros de la complexul sportiv Pantelimon, în timpul desfășurării primei etape a Motocrosului Balcanic.

O excursie de neuitat în Făgăraș

Din inițiativa Comitetului regional U.T.C. Brașov, între 24—30 iulie s-a organizat o interesantă excursie pe biciclete spre masivul Făgăraș. Au participat zeci de elevi, membri ai asociațiilor sportive din orașele Brașov, Sibiu, Mediaș, Făgăraș, Victoria și Sighișoara. Punctul de întâlnire a fost orașul Victoria. De aici, drumul a fost continuat pe jos, străbătîndu-se înălțimile Făgărașului, majoritatea dintre ele de peste 2200 m altitudine.

Vremea a fost fără reproș, așa că priveliștile au putut fi... degustate în toată savoarea lor. Excursionisții au trecut pe la cabanele Podragul, Bilea-Lac, Negoitul, Surul, iar punctul terminus al

excursiei l-a constituit Turnul Roșu, pe Valea Oltului.

Trebuie remarcată disciplina care a domnit de-a lungul întregii excursii. Elevii și-au îmbogățit cunoștințele cu prilejul acestui lung drum de munte, au putut admira pitoreasca floră aplină, au urmărit „zborul” caprelor negre, și-au încîntat privirile cu ghirlanda de lezere Capra, Bilea, Căltun ș.a. Două evenimente au marcat istoria acestei excursii: „cucerirea” Virfului Negoiu și concursul de tir de la Lacul Bilea, unde au tras la țintă aproape 50 dintre excursioniști.

D. SOLOMEI — coresp.